

de annis redditibus lib. 1. quest. 18. à num. 43. ad 50. & Martinus Bonacina de contrah. disput. 3. quest. 4. unctio unico, num. 35. Sed etiam abolatè, cum * & ubique vilo pacto idem omnino pretium in specie, & quantitate à debitorè redimendum sit, quod ipse in census creatione accepit, vt forma creationis in resolutione seruetur, argum. Text. in l. vria prædia 31. vers. Et quemadmodum. ff. de seruitutibus rusticorum, leg. heredes palam 21. §. 1. illic. Omnia ex integro facienda sunt. ff. de testam. leg. quemadmodum 8. ff. de acquirend. possess. leg. inter stipulantes 83. §. 1. sciam, illic. Quoniam vna & eadem causa & obligandi, & liberandi esset, ff. de verbor. obligat. leg. præter quidque 80. ff. de solut. leg. nihil tam naturale 35. & l. ferè quibuscumque 195. ff. de regul. iur. leg. 1. vers. Etenim. Cod. quando licet ab empr. disced. leg. si ad resol. vendam 7. Cod. de p. adis. & aliis reb. minor. Authent. e contra si filij, vers. Quia sicuti in contrahendo, C. de repudiis, c. omnis rei, 27. q. 2. & ext. de reg. iur. cum vbi- que notatis, & à glossa magna vers. Et quod facit, in l. de tutela 7. C. de in integr. restit. ac post alios salone in l. quod iussit 14. n. 12. in princ. vers. Nam qua requiruntur, de iudicatis, & conf. 141. n. 2. lib. 4. Tiraq. ad leg. conubiales gloss. 5. n. 11. 12. & 13. Vincent. de Franchis decis. 48. num. 6. & decis. 136. num. ult. Hippol. R. imin. conf. 430. num. 7. & 9. lib. 4. Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 1. cap. 168. à numero 1. ad 7. Mario Girba decis. 49. num. 12. ex qua ratione licet non sic exoptata sic in terminis docuit Ludonicus Anandàn de censibus, cap. 102. num. 4. vers. Ego verò, unctio vers. Addendo huic considerationi. Quicquid alias quoad solutionem debiti in vna moneta contracti, an in alia fieri possit: res sit non parum controvertenda, iuxta tradita à Rebuffo tom. 1. ad leges Gallicas, tract. seu tit. de literis obligator. art. 5. gloss. 1. num. 3. Ludov. Mexia ad pragmat. taxa panis, post 7. conclusionem, in eiusdem pragmat. commento, verbo maraudis, Pinelo in rubr. C. de rescindend. vendit. 1. part. cap. 3. num. 16. & 17. Parladorio lib. 2. rerum quotidiana. cap. fin. 5. part. §. 17. num. 17. & 18. Petr. Aug. Morla in empirio iur. tit. 8. de reb. credit. quest. 13. per totam. Nam aliud est debiti solutio, aliud resolutio contractus, que (vt diximus) eandem per omnia requirit solemnitate, que in illius formatione interuenit.

87 Pacto verò accedente, * minus dubium est, quin & solutio debiti, multoque magis contractus resolutio, adeoque census redemptio, in eadem pecunia antea vel argentea, que initio intercessit, fieri debeat, iuxta regul. leg. 2. §. 1. de reb. cred. sequent. dissertation. à me aptius exornanda, ex qua id ita cum Bart. & aliis communiter, admittant Rebuff. d. gloss. 1. num. 5. D. Præles Conarru. quanquam non satis firmiter de veterum munusatum collat. cap. 7. §. vni. num. 1. Mexia d. verbo maranedis, circa med. vers. Nisi in contractu. Ioan. Gutier. præter. quest. lib. 2. quest. 179. n. 2. sub vers. Secus verò erit, tamen aliud apud Lusitanos statutum sit, vt referunt Pinel. d. cap. 3. num. 17. vers. Et apud Lusitanos, & Morla d. quest. 13. num. 3. vers. Equius sane, cuius contrarium iuxta communem sententiam, nuper relata aperte apud nos definitum extat in relata pragmatice anni 1625. tam in relatis verbis: Lo que no vniereen recibido en las dichas monedas, o en pasta, quàm in vers. Que no se puedan hazer, illic: Obligaciones algunas de qualquier calidad que sean, a pagar en oro, o en plata, sino fuere lo que se oviere recibido en ella, nempe per argumentum à contrario sensu, quod & fortissimum, & apertissimum dicitur in l. 1. §. huius rei; ff. de officio eius, & in leg. si quis locuples 57. illic. Vi apertissime curare videatur, ff. de manumissis testam. eoque velut tali ipsi iuris auctores passim vtuntur, leg. ex eo 18. (vbi gloss. verbo colligitur, id argumentum bonum vocat)

ff. de rebus, leg. qui testamento 20. §. mulier; vbi gloss. verbo argumento est lex, vers. Et nota, id pro lege accipi obleruat) ff. de testam. cum aliis adductis à Card. Franc. Mantice, de coniect. vlt. volunt. lib. 3. tit. 16. num. 1. 2. 3. qui num. seqq. late explicat, quod & preliitit post innumeros penè alios D. Ioan. del Castillo quorundam controuers. tom. 5. cap. 88. per totum, maxime à num. 5. Nec * quoad hoc pragmatice illa 88 sublata vel suspensa est per aliam anni 1628. de reductione areæ monetæ ad antiquum valorem, sed tantum quoad præmium in prima taxatum reductionis areæ monetæ, ad auream vel argenteam, quod putarunt legislatores minime iam necessarium futurum fuisse; hæc etenim ratione vtuntur, quod cessante iam extrinseco monetæ areæ valore, qui & pretiorum augmento, & maiori auctæ, atque argenteæ monetæ ætimationi, eiusque pro areæ permutationis excessui causam præbuit, conuenienter talia augmenta, & excessus cessabunt, & omnia ad æquilibrium reducentur, vt ex posterioris illius pragmatice verbis videre licet, que sic se habent: Tporque hecha la reduccion desta moneda a su valor antiguo, el precio de las cosas se irá igualando con el, y cesarán los excessos que ha auido en ello, y en las ruegas, y por auerme lo suplicado el Reyno, y Prorincias, y otras Ciudades, es nuestra voluntad por aora suspender, como por la presente mandamos quando suspendidos la prematica de las cassas de las cosas, y las de los ruegas de moneda de vellon a plata, &c. & nihilominus cum hæc Regia sanctio sub illo supposito disposita, & id verificata minime fuerit, imò adhuc permutationis excessus in dies valde creuerit, itant ei per varias alias pragmatice, longè maiorem taxam eiusmodi permutationis præfinites, occurrì non poterit, prioris pragmatice taxa quoad annuos redditus, qui ex partium conuentione in moneta argentea debentur, ob formem principalem in eadem moneta acceptam, vt in areæ solui possint, ad decimæ rationem tantum in singula centum, semper in viridi obseruantia manût, & adhuc manet.

D I S S E R T A T I O XXIX.

De eadem materia census consignatiui, super simili alio impositi, & an & quando annui redditus inter bona immobilia computentur, qualiterque differant à simplicibus iuribus, & actionibus?

S U M M A R I A.

- 1 Censui redimibili, an super alio redimibili constitui possit? satis expeditum non est, & negatiua sententia ex aliquibus persuadetur, cum num. seqq.
- 2 Censui redimibili, an super re immobili, aut pro tali habita, ibidem.
- 3 Censui redimibili, res stabilis non est, sed mutationi, & extinctioni obnoxia, atque adeo magis inter res mobiles, quam inter immobiles videtur computandus.
- 4 Censui subingatur, siue super quo consignatiui census imponitur, perpetuum, & irredimibile esse oportere qui docerint?
- 5 Pactio seu conditio, vt redemptio censui subingatur, teneatur venditor nouum super illo impositum redimere minime videtur abhorreere ab æquitate, & iustitia censuali contractus, imò et maxime conformis.

- 5 Pretium à lege censui redimibili assignatum, nempe ad rationem vicelesima pro miliario, vt eius valori æqualeat, & iustum sit, planè exigis; rem censui suppositam securam esse, & numero 57.
- 6 Censui super alio impositi debitor si illo redempto dicat se fore paratum, rem aliam securam suo censui supponere, non videtur creditor compellendus ad hanc ablationem admittendam, cum de ea ab initio non conuenierit, & alternatiua saltem de ea re conuentionem præcedere oportere plurimi affirmarunt, & numero 58. 59. & 60.
- 7 Aliud pro alio inuito creditore solui non potest.
- 8 Censui creditor, qui vno dumtaxat modo sibi prospexit in casu redemptiois antiqui census subingatur, nempe vt census sibi debitus tunc redimeretur, alium securitatis modum per nona hypotheca suppositionem frustra desideraret, debitorè tenente, & quare? ac num. 61.
- 9 Emerere vel vendere inuitus nemo compellitur.
- 10 Censui redimibili super simili alio censui constitui potest, ex vterius sententia, contra plures contrarium tenentes.
- 11 Censui seu redditus annui, iure aliquo perpetuo, vel quasi, debui, inter bona immobilia eius, cui debentur, computantur.
- 12 Censui reseruatui qui sunt, & in quo differant à consignatiui, seu redimibilibus?
- 13 Redemptio censui consignatiui redimibilis, pendet ex sola voluntate debitoris, que omnino incerta est, atque adeo in consideratione non habetur, nec impedit quominus ille inter immobiles computetur, & quasi perpetuus censetur.
- 14 D. Ludonicus Molina, & alij contrarium docentes, taxantur.
- 15 Sine iure non possunt distinguere, nec absque rubore loqui.
- 16 Censui seu redditus annuus, siue intra ad illos exigendos ex fundo, vel re alia immobili competentia, qui neque inter mobilia, neque inter immobiles bona quoad iuris effectus saltem in exorbitantibus à iure communi connumerari volumus, sed tertiam speciem constituit, reselluntur, & à n. 19.
- 17 Mobilia, & immobilia bona longe inter se differunt, propriamque, ac distinctam significationem habent.
- 18 Iura, & actiones in iure tertiam constituunt speciem, sub appellatione bonorum mobilium, & immobilium minime comprehensam.
- 19 Censui, seu redditus annui, siue illos exigendi iura, longe plus habent quam simplici iura & actiones, seu debitorum nomina, & quare? ac n. 22. & 35.
- 20 Iura annuorum reddituum, principaliter rei immobili coherent, super qua tantum census possunt, eaque certa ac frugifera in ea saltem quantitate, que valori debite personis sumptibus deductis, æqualeat.
- 21 Censui personales siue super sola vendentis persona, cum personali etiam bonorum obligatione impositi, illiciti sunt, remissine, ibid.
- 22 Censui consignatiui, siue ius annui redditus redimibilis, cum rei immobili, super qua imponitur, coherent, ratione iuris coherentia dicitur consistere in eodem loco, in quo res, quibus coherent, sita sunt.
- 23 Iura simplicia nominum, vel actionum tam ex natura eorum stricta, quam ex censura iuris tertiam constituunt speciem inter bona mobilia, & immobilia.

- 1 Censuum, siue annuorum reddituum intra strictè tantum tertiam constituunt speciem, non etiam ex iuris censura, propter æquiparationem ab eo factam bonorum iurum bonis immobilibus, ibidem & numero quadragesimo secundo.
- 2 Dispositio omnis, siue legis, siue hominis, de bonis immobilibus loquens in annuis redditibus verificatur.
- 3 Equiparatorum per viam regula generalis, idem per omnia iudicium est, ibid.
- 4 Lex noua in vno casu loquens, procedit etiam in alio, qui ei per legem antiquam æquiparatus est, in quacumque versetur materia, etiam correctoria, & penalit.
- 5 Lex de bonis immobilibus generaliter disponens, puta vt possidens immobilia ab onere satisfaciendi releuetur, vt immobilia bonorum bona absque decreto non alienentur, & similes, in annuis redditibus verificatur.
- 6 Lex vel statutum, retractum rei immobili vendite proximiori consanguineo intra certum terminum concedens, non solum procedit in re vere immobili vendita, sed etiam in iure annui redditus, ei æquiparato.
- 7 Lex 3. titulo decimo, libro tertio, fori, lex 70. cum 5. seqq. Tauri, & lex septima, cum octo seqq. titulo vndecimo, libro quinto, compilat. de retractu rei immobili patrimonialis loquentes, contra plures Regnicolas explicantur, vt procedant etiam in iure annuorum reddituum, ibidem.
- 8 Leges municipales, seu consuetudines quorundam locorum Hispania disponentes, vt bona immobilia redeant ad stipitem, vnde prouenerunt, procedunt etiam in annuis redditibus.
- 9 Lex 6. Tauri, in final. & lex prima, inde sumpta, titulo 8. libro quinto, compilat. que leges illas seu foros municipales probant, eodem modo intelliguntur, contra Regnicolas communiter, ibidem.
- 10 Dispositio hominis, simpliciter de bonis immobilibus facta, annuos redditus complectitur.
- 11 Homo in dubio iuris dispositioni se conformare videtur, ibidem.
- 12 Aliud est, si ex verbis dispositionis contraria coniectura sumi possit.
- 13 Expressum illud etiam censetur, quod ex dispositionis mente, & coniecturis colligitur.
- 14 Decisio incidens Granatensis pratorij refertur.
- 15 Censui debitor cum redimens, potest vice pretij, seu sortis principalis, dare alium fundum, in eadem quantitate æstimatum.
- 16 Maioratu, seu vinculo de bonis immobilibus simpliciter fundato, annuorum etiam reddituum iura, sub huiusmodi institutione comprehenduntur.
- 17 Nomina debitorum, siue simplicia iura, & actiones, neque ex iuris interpretatione, neque ex communi usu loquenti, comprehensa videtur possunt in vinculo de bonis immobilibus facta.
- 18 Exempla licet regulam non restringant, tamen declarant eam, vt non procedat, nisi in casibus, omnimodam, ac propriam similitudinem cum expressis habentibus.
- 19 Specierum quarundam enumeratio post generalem dispositionem facta, regulariter adiecta censetur gratia demonstrationis, aut tollenda dubitationis, cum n. seqq.

- 38 Que regula procedit cum dispositionis verba sui natura generalia sunt sine ex vi propria necum species enumeratas, sed & alias omnes comprehendunt, & dubium est an enumeratio facta sit ad restrictionem nec ne, cum aliqui de dispositionis voluntate non ajparent.
- ¶ Generis proprium est omnes suas species includere & comprehendere, ibid.
- 39 Demonstratio falsa dispositioni non officit, multoque minus veras sed superfusa & inepta.
- 40 Dubitationis tollenda gratia quod dispositioni adicitur, illi non officit, nec rei substantiam mutat.
- 41 Lex questum 12. §. si quis fundum ff. de fundo instructo, optime intelligitur, & numero 43.
- 42 Bonorum immobilium vocabulum, sui natura generale non est ad annos reditus, sine eos non comprehendit sed ad eos tantum extenditur ex iuris censura, ob equiparationem ab eo factam.
- 43 Specierum quarundam enumeratio post dispositionem generalem subsecuta si a demum causa tantum demonstrat, & tollenda dubitationis facta intelligitur, si actum ipsum disponendi respiciat.
- 44 Sectis si respiciat genus, aut verbum significativum generis, quia tunc restringit.
- 45 Lex cum de lanionis 18. §. quidam fundum, ff. de fundo instructo, intelligitur, & n. seq.
- 46 Lex Seia 20. in princ. ff. de tit. similiter intelligitur.
- 47 Leg. eiusdem vulgata lectio, qua habet, in super fundum legatum, defenditur, & explicatur, aduersus Ciac. & Anton. Fabr. qui pro in super, legunt instructum.
- 48 Bonorum proprie immobilium, sine soli enumeratio facta ab eo, qui vinculum iam simpliciter instruerat de bonis immobilibus, non respicit actum ipsum disponendi, sed genus bonorum de quo dispositum est, quod modificat seu restringit ad bona vere, ac proprie immobilia, seu soli, & excludit annuos reditus.
- 49 Dicitio veluti Hispanis assi como, sui natura exemplificativa est.
- 50 Dictiones idem, scilicet, & videlicet respondere etiam videntur Hispano verbo assi como, & sui natura expositiue sunt, ac restrictiue regula seu dispositionis precedentis ad res postea enumeratas, vel modum prescripsum.
- 51 Verba, y otros bienes rayzes, post enumerata bona vere immobilia, seu soli, non admittunt ampliacionem ad bona diuersi generis, puta annuos reditus.
- 52 Alins, alia, aliud, pronomen est repetitivum similitum omnimoda similitudine, nec comprehendit maiora, vel minora expressis sed qua eiusdem generis qualitatis sunt.
- 53 Redemptio futurus casus non obstat, quominus census redimibilis possit imponi super alio redimibili, & quare?
- 54 Periculum eius, biacent fundi, siue immediate censu hypothecati siue etiam mediate, quia superpositi sunt alij censui, super quo nouus impositus est in consideratione non habetur eius constitutio valere definit, imo regulariter eo iustior est, quo maior periculo, & lucri incertitudini exponitur.
- ¶ Futurus incertus casus nullo humano consilio regi, aut gubernari potest, ibidem.
- ¶ Censui forme non subiacentes, & sursu labium prescribunt, ibidem.
- 55 Sententia illorum admissa, qui censum redimibilem super simili alio imponi posse negarunt, imperitiosus est, ac nullius momenti pactum illud, in nouis

- censu constitutione adiectum, ut cum venditor seu debitor redimere reuertat, aut quo redemptio quare?
- ¶ Qualitas sine subiecto esse non potest, ibidem.
- 56 Pacto de redimendo censum in casu redemptionis alterius census illi subingati, precise, & ad litteram (vt aiunt) accepto, tanto minus debitor ad redemptionem cogi valet, quanto inuisus est id pactum ex nonnullorum sententia, qui id iustitiam putant, ita vt eo stante debitor repetere possit reditus ex huiusmodi censu ab initio percepto.
- 57 Censui redimibili super simili alio non minoris quantitatis impositus, vt iusto precio aequaleat, non eget illa pactione, ad creditoris securitatem tendente, in casu redemptionis prioris census, & quare?
- 58 Conuentio tempore contractus initata ipsius contractus, & mentis contrahentium interpretationem, inspicit debet.
- 59 Cautio, vel obligatio super sua, neque iure pactione nemo onerari debet.
- 60 Pactum de redimendo censum, redempto altero eidem supposito, si precise sumatur meliorem distat a pacto alternativo de redimendo, vel rem aliam aequè idem supponendo.
- 61 Creditor qui initio constitutionis census super alio impositum debitor pactus est, vt illo sibi redempto, hunc redimeret, si non possit in casu redemptionis antiqui census, debitorem cogere ad noua hypotheca suppositionem, ac potest vice versa a debitore cogi, vt nouam hypothecam recipiat.
- 62 Que sit inter vnum, & alterum casuum differentia ratio?
- 63 Facere quis tenetur, quod sibi non necet, & alteri prodessit, que regula, remissius explicatur, & proposita casui adaptatur.
- 64 Pactum, vel contractus per se, in se sua aduersa casus ex vno tantum latere constat, preciseque obseruari debet, non etiam ex alio, sed eadem tantum quatenus is voluerit, cui lex prospexit voluit.

APPENDIX PRÆCEDENTIS.

Ro actoris parte in specie præcedentis dissertationis sequentia quoque expendebantur, breuius ergo in hunc locum reiecta. In primis quod non satis expeditum est, vt tam census constitui possit super alio censu redimibili, & non posse videtur probabilius, quia cum constitui debeat super re immobili, aut pro tali habita, vt ex extrauaganti 1. & 2. de emp. & vendit. aliisque iuribus, & apertius ex motu proprio Pij V. notantur Nauaricus in commentario de usuris, n. 79. Aluarus Valac. de iure empht. q. 32. n. 10. & alij, quos referunt, & sequuntur contra nonnullos alios Frater Emanuel Rodriguez, & Antonius Gomez in explicatione motus proprii de censibus, post explicationem Bullæ Cruc. uterque condit. 1. in principio, Ludouicus Anendañus de censibus, capite 50. a numero 6. & capite 56. per totum, Ludouicus Cencius eodem tractatu, parte prima, capite 3. questione prima, articulo primo, & 4. census autem redimibilis, res stabilis non sit, sed mutationi, & extinctioni obnoxia, vel propter extinctionem hypothecarum ei suppositarum, vel propter eiusdem census redemptionem, magis vtique inter res mobiles, quam inter immobiles computandus videtur, atque adeo inutilis, vt super illo alter census constitui possit, sed necesse est, vt perpetuus sit, & irredimibilis census subingatus, vt ex hac ipsa ratione doceret

Frater

- Frater Emanuel Rodrig. d. condit. 1. dub. 2. conclus. 2. Pater Ludou. Molina tom. 2. de iust. & iure, tract. 2. de contrah. dispnt. 389. num. 9. ver. Admonerim, Pater Ioan. Azorius 3. part. institutionum moralium lib. 10. sub tit. de censibus, cap. 7. quest. 1. Pater Henricus a Villalobos, qui id saltem verius credit, itante motu proprio Pij V. in summa 2. part. tract. 4. difficult. 9. n. 4. Leonar. Læsius de iust. & iure lib. 2. cap. 22. numer. 77. §. ubi notandum, ver. Debet autem, & post alios nouissimè Pater Ioannes Bapt. Scortia in selectis Summarum Pontificum constitutiones, epirone 104. & 105. theoremate 258. post princ. ac pro certo videntur supponere Petrus Auendañ. respon. 24. num. 3. & post alios Melchior Pelacè a Mierces de maioratib. 1. p. 9. 40. n. 14. & 15. iuxta priorem editionem, alias a n. 71. Ludou. Velazquez de Auendañ. ad l. 6. Tauri gloss. 11. n. vlt. idem Auendañ. de ce. lib. 2. cap. 56. ex num. 15. dum reditus redimibilis, nec inter mobilia, nec inter immobilia bona proprie computari aiunt, sed certiam quandam speciem constitutur. Vnde cum probabilis valeat sit census eo modo constituti iniustitia, multò iustior censeri debet eius resolutio, siue pactione in eam rem tendens.
- 4. Deinde facti, quod pacto, sen conditio illa, vt redempto censu subingato, teneatur venditor nouum super illo impositum redimere, minime a iustitia, & æquitate contractus censuali abhorret, imò ei maxime conformis videtur, ergo ad vnguem seruanda est. Antecedens probatur, nam pretium * a lege censui redimibili assignatum, nempe viginti pro quolibet milliaro, vt duabus præcedent. dissertationibus diximus, cum iustum sit, plane exigit, ac supponit, censum ipsum venditum id valere, non autem valiturus est in proposito, nisi sub talia pactione; quod patet, quia pretium illud, ita demum iustum est, si res censui supposita sit secuta, qualis esse definit per redemptionem census subingati, ergo vt censui vendito pretium a lege taxatum aequalaleat, æquissimum, imò & necessarium videtur relatum pactum. Quod si * denuo census debitor dicat, paratum se esse rem aliam securam eidem censui supponere, illud ei obstat, quod emptor, seu creditor ad hanc oblationem admittendam compellendus non sit, cum de illa ab initio nihil actum fuerit, quod in contractibus præsertim inspicimus, si semper in stipulationibus contra, ff. de reg. iur. & specialiter in hoc censuali contractu, redditus consignationem habente super alio reddito, seu censui æquè redimibili, id ab initio nominatum agi necessum esse, vt nolente debitore nouum redimere postquam suus ei redemptus est, saltem ei rem aliam securam supponat, alioqui censum perire docuerunt Frater Emanuel Rodriguez, & Anton. Gomez in motu proprio de censib. ille conclus. 1. dub. 2. conclus. 3. hic verò cap. 3. n. 4. in fine principi, Leonard. Lessius d. n. 79. §. ubi notandum, in fin. Frater Alphonsus a Vega in summa, 1. part. cap. 52. de los censos, ensu 16. ver. vlt. Pater Ioannes a Salas de contract. sub tract. de censibus dub. 7. num. 2. ad med. ver. Ado dominus, nouissimè Pater Vincentius Filicicus, & Pater Henricus a Villalobos, ille tom. 2. quest. moralium tract. 35. de censibus capite 2. numero 287. hic verò d. 2. part. summa, quam Hispano sermone composuit, tract. 23. de censibus, difficultate 9. num. 4. in fine, illic. Conque se oblique el que paga el censo, de que si le redimieren, redimira el tambien, o echara luego el dinero a censo, que de otra manera seria notable la injusticia. Quemadmodum igitur ex horum patrum sententia census, super alio redimibili impositus, ita valet, si alternatiua pactione ab initio intercedente, creditoris indemnitati prospectum fit in casu redemptionis antiqui census, sic si vno dumtaxat modo ei sit consultum ab initio, non debet ex post facto, creditore

D. D. Ios. Vela Dissertat. Iuris Tom. I.

inuito, alter modus admitti, argumento d. l. semper, iuncta alia regula que docet, aliud pro alio inuito creditore solui non posse, l. 2. §. mutui datio, ff. de reb. cred. l. cum, a quo 16. C. de solutio, l. 3. tit. 14. partia 5. quam regulam vltra Gloss. & DD. vbiq. rectè exornant, & explicant Pet. Dueñas reg. 159. Ioan. Gratianus reg. 279. n. 3. Minling, singul. obseruat. centur. 5. obseruat. 27. Ioan. Gutier. de iuram. confirm. 1. part. cap. 29. ex num. 1. Ioan. Baptist. Ainius de execr. §. 7. cap. 128. Ioannes Petrus Surtus decif. 30. num. 9. Donel. lib. 16. commentarior. cap. 9. ver. Non quauis ad fin. cum sequentibus, & ad eum Osuald. Hillig. littera K. Ioan. Zanger. de excep. part. 3. cap. 1. numero 139. & 140. Euerardus Bronchorst. enantioph. on. sine quest. controuersarum centur. 4. quest. 65. Petr. Augustinus Motla in emporio iur. tit. 8. de reb. creditis, quest. 16. per totam, maxime num. 1. & a n. 5. D. Ioannes del Castillo quot. diuinar. controuers. lib. 4. cap. 10. ex num. 47. Alphonsus Guzman de causationibus, quest. 22. num. 1. & 2. cum sequentibus, Ioannes Caruallus ad cap. Raynaldus de restan. part. 3. n. 141. ad finem, Floridus Maulonius de causis execratiis libro 1. limitat. 3. num. 2. August. Barboia axiomat. 210. n. 8. Gabriel Aluarez de Velasco de privilegiis pauperum, quest. 49. num. 1. cum 5. sequentibus, & ad axiomata iur. list. A. num. 227. Scipio Rouitus conf. 78. per totum, maxime ex num. 16. ad 25. D. Ioan. Baptist. Valencuela conf. 86. n. 23. & in vtili, & eleganti specie expendit Parlad. in sequent. differ. 73. §. 2. n. 6. in fin.

His accedit, quòd si vice versa creditor, qui vno dumtaxat modo sibi in relato casu redemptionis antiqui census prospexit, vt nouus felicit census sibi redimeretur, alium postea desideraret securitatis modum per noua hypothecæ suppositionem, & debitor tamen renitente, minime audiendus esset, tum ex regula quod semel placuit, lib. 6. tum etiam, quia si citra pactionem debitor, cogere non nouam hypothecam censui supponere, compelleretur vtique inuitus nouum contractum emptionis, ac venditionis census celebrare, quod alia iuris regula vetat, l. non enim g. ff. rerum amot. l. inuicem 11. l. andum 14. Codice de contrahen. emp. lege nec emere 16. Codice de iure delibetan. cum relatis ab Anton. Gomez tom. 2. vlt. cap. 2. numero vlt. qui late limitat, ac declarat, vt & fecere plures alij congesti à Gabriele Aluarez ad principia, & axiomata iuris littera V. sub num. 10. & a nobis supra dissertat. 17. num. 33. quibus nunc addo Euerardum Bronchorst. enantiophanon, sine controuersar. quest. centur. 1. obser. 63. vbi contraria diluit. Quod igitur in creditore iuris esset, cur non & in debitore admittatur? iuxta regulam correlatiuorum, de qua in lege fin. ff. de acceptilatoribus, cum similibus, sequenti dissertatione referendus.

Verum nihilo magis hæc argumenta Senatuum mouerunt. Non primum, cui in primis respondemus, quòd quicquid dixerit Fr. Emanuel Rodrig. ac ceteri in calce argumenti relati, longè verius, ac certius est posse censum redimibilem super simili alio censu constitui, vt resoluunt Petrus Phollerius in praxi censuali, verbo huiusmodi censualia super reb. numero 49. ver. Sed Ioannes Faber, Guilielmus Redoanus de reb. Ecclesie, quest. 17. numer. 55. Nauaricus in comment. de usuris ad cap. si fuerint, 14. quest. 3. sub n. 87. & 112. in fine, siue quest. 12. Felicianus de censibus tom. 1. lib. 2. cap. 3. num. 32. ver. Non videndum, Ludouic. Auendañ. eod. tract. cap. 54. n. 7. Maltrill. decif. Sicilia 215. num. 1. p. 3. Rebelle. de obligat. iust. 2. part. lib. 10. quest. 6. num. 4. Emanuel Saa in summa, verbo census, num. 11. Gregorius de Valencia commentat. Theologicorum tomo 3. disputatio. 5. quest. 22. puncto 2. Martinus Bonnicca

H h 2 de

de contrariis, & restitut. disputat. 3. quæst. 4. de censibus, puñcho unico, num. 16. Marius Mita de iur. 17. n. 1. nouissimè D. Franciscus Hieronymi, Leo de iur. Valentin. 26. n. 1. lib. 1. & Ludouicus Cencius de censibus part. 1. cap. 3. quæst. 1. art. 2. in fin. & art. 3. num. 1. & 5. ducti * argumento Textus in Authent. de non alienand. aut permutan. rebus Ecclesia, in princip. versiculo. Itac ergo nos, iuncta Gloſſa verbo ciuiles annonas, collat. 2. & in Clementina 1. 9. c. inque annis redditus, de verborum significatione, quibus generaliter traditum est, annuos redditus, iure aliquo perpetuo, vel quasi debitos, inter bona immobilia eius, cui debentur, computari, atque ita ex illis, & similibus iuris locis communiter fere omnes notant, vt pluribus relatis testantur, & vt verissimum resoluit Bartholom. Cassaneus ad consuetudines Burgund. rubric. 5. des rentes, §. 1. ex num. 4. Andr. Tiraguel. de retract. consanguinit. §. 1. gloss. 6. num. 4. & sequentibus, Petr. Rebut. in l. mouentium 93. vers. Reditus autem, ff. de verb. significat. Nicolaus Boerius conf. 3. num. 9. Petrus Pholler. d. verb. huiusmodi censuaria, n. 25. cum seqq. Montanus in l. 1. gloss. 2. post med. num. vers. Item nota, quod omnis res, tit. 2. lib. 3. furs, Gregot. Lopez in l. 1. gloss. 2. tit. 17. part. 2. D. Praeles Conarr. variat. resoluit. lib. 3. cap. 7. num. 2. in princip. Anton. Gabr. commun. conclus. lib. 6. tit. 2. de verb. significat. concl. 8. Ioan. Fichardus, & Franciscus Viuius inter communes opiniones rom. mibi 2. lib. 7. tit. 1. de acquir. possess. n. 277. & 278. Carolus Ruinus conf. 8. n. 5. lib. 2. conf. 83. num. 10. & 11. & conf. 86. num. 6. lib. 3. Hieron. Gabr. conf. 141. a num. 14. lib. 2. Nicol. Bellonus conf. 123. num. 9. Roland. a Valle conf. 54. n. 6. cum 5 sequentibus & n. 28. lib. 2. Tiber. Decian. lib. 1. conf. 2. n. 96. Vincent. Honde. conf. 61. n. 35. lib. 1. Galpar Baeca de non melioram. ratione doris filiiabns, cap. 4. n. vlt. ad medium, optimè Ioannes Palador. lib. 1. rerum quotid. cap. 3. §. 8. num. 12. cum sequentibus, Eman. Mendez de Castro ad rubr. Cod. de anno. ciuilibus, a num. 34. vers. Quod amplia, Matiençus in l. 2. tit. 9. gloss. 1. num. 81. & 83. & in l. 7. tit. 11. gloss. 1. num. 18. lib. 5. nona compilat. Misling. singul. obseruat. cent. 1. obseruat. 69. ex n. 1. Andr. Gail. lins pract. obseruat. lib. 2. ra. a obseruat. 10. Bernardus Graueus pract. concl. ad eundem Gailly obseruat. lib. 2. conclus. 10. a mon. 11. vbi late declarat, & post plures alios Felicianns de censibus lib. 1. cap. 7. num. 2. vers. Que eo potissimum, & tom. 2. lib. 1. cap. 1. num. 3. ad finem, Galpar Rodericus de annuis redditibus lib. 1. quæst. 3. & 14. vbiq; n. 8. Iosephus de Sesse de iur. 122. Regni Aragonie, n. 1. post princip. vers. Tamen veritas est, lib. 2. Pater Suarez de defensione fidei aduersus Regem Anglia, lib. 4. de immunit. Ecclesiast. cap. 18. num. 1. Pater Salas, licet non satis firmiter, d. tract. de censib. dub. 7. & 44. Flores Diaz de Mena in additionibus ad Anton. Gamman de iur. Lusitana 123. in fine additionis. latissime Cardin. Dominic. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 342. & lit. C. conclus. 194. Ioann. Petr. Surtus de iur. 204. ex num. 1. Cæsar Barcins de f. Bononien. 109. per totam, Hieron. Magonius de iur. Florent. 107. n. 3. vers. Et maxime, & n. 9. Alex. Ambros. de iur. Perusina 11. n. 12. lib. 2. Stephanus Gratianus dec. 13. Rota Marchia, n. 8. & 9. & de iur. 54. n. 27. & 28. D. Ioan. del Castillo quorid. controu. lib. 1. siue de usufr. cap. 41. ex n. 5. & tom. 4. cap. 61. n. 39. vers. Tertium etiam non restitit, & tom. 7. cap. 40. num. 2. & 3. Marius Giurba, qui & alios non paucos congerit, de iur. Sicilia 87. nu. 9. & ad consuetudines Messanenſes cap. 12. gloss. 6. num. 9. Alphonsus Guzman de cunctationibus quæst. 30. num. 36. (vbi & nonnullos alios cumulat) Henricus Boguetus ad consuetudines Burgundia. tit. 2. des gens matiez, §. 14. in principio, num. 1. & 2. Ioannes Vva-

melius consil. 99. n. 1. & 2. centur. 3. Ludouicus Cencius de censibus, d. quæst. art. 2. num. 6. qui quidem omnes nedam redditus reternatiuos, vere ac proprie perpetuos, nempe * debitos esse re, que ptius fuit creditoris propria, cuique esse omnino deuit per traditionem debitori factam sub reiteratione annua penionis super eadem re, in memoriam pristini domini, atq; merito Textus in cap. consuetudines 6. post princip. versic. Et quidquid iuris, de religiosis domibus, iuncta gloss. verbo iuxta ratam, versic. Sed re vera, & communis, quam resoluunt plures, nouissimè congeſti ab Augustino Barbola ibi, num. 10. & a me infra disſertat. 31. num. 22. sed etiam quocumque alios, ex re immobili ad longum, vel longissimum tempus debitos, & multo magis consanguinatos redimibiles, aliàs legitiè super re debitoris impositos, inter immobilia, & stabilia bona computari concludunt. Idque merito nam preterquam, quod rei immobili coherent vt postea latius ostendam, accedit & illud, quod cum * eorum redemptio pendat ex sola voluntate debitoris, qua omnino incerta est, vt sæpe diximus, & vltra alios aduertit optimè Gaillius d. lib. 2. obseruat. 7. n. 8. non debet huiusmodi redimendi facultas in consideratione haberi, aut impedire, quominus videantur illi immobiles, & perpetui, argumento Textus in l. sufficit 56. ff. de condi. indebti, & in l. iuris peritos 30. in fine principii, ff. de excusat. iur. que de familia iura ad hoc post alios expendunt Tiraguel. d. §. 1. gloss. 14. n. 120. & de retractu conuen. §. 2. gloss. unica, n. 29. Maurus Burgius de iudicimio, p. 2. inſpect. 25. n. 16. Felician. d. lib. 1. cap. 4. n. vlt. cap. 7. n. 2. & lib. 2. cap. 3. n. 32. ad fin. tom. 1. & tom. 2. lib. 1. cap. 1. n. 3. vers. vlt. ac n. 4. Ignatius Lafare de decima vend. cap. 10. n. 1. in fine, Stephanus Gratianus d. de iur. Marchia 13. n. 7. Galpar Rodericus de ann. redditib. d. lib. 1. q. 3. n. 8. & q. 6. n. 18. Auendañ. de censibus cap. 18. n. 2. & d. cap. 54. n. 9. Ludouic. Cencius de censib. p. 1. cap. 1. q. 1. art. 2. n. 6. & 7. & c. 3. q. 1. art. 2. ex n. 20. Guzman d. q. 30. n. 34. & 35. Quicquid * ob futurum illum redemptiois calum, medium vian amplexus fuerit D. Ludouicus Molina de Hispan. primog. lib. 2. cap. 10. n. 6. putans censum redimibilem, attento dumtaxat presenti statu, immobilem censeri, inspecto vero futuro certo iure redemptiois, mobilem potius esse, cui accesserunt Ioan. Gutier. pract. quæst. lib. 2. quæst. 146. n. 4. Ant. Gomez iunior de censibus cap. 3. n. 4. in fine principii, Nicol. Garcia de beneficis 2. part. cap. 5. n. 96. vers. Quomus in censu, nouissimè Auguſt. Barbola de appellat. verb. signific. app. 117. n. 2. Hac etenim * distinctio, ex eo in primis conruit, quod nullo certo iure probatur, sine quo quidem, nec distingueret nos possumus, l. non distinguimus 12. ff. de recept. arbitri. cum relatis à D. Ioanne del Castillo, qui pluribus exornat, quorid. controuers. tom. 4. cap. 14. num. 9. Simone, & Augustino Barbola, id impleo magis ex instituto præstantibus, ad principia, & axiomata iuris, illo litt. L. n. 28. & ibidem Gabr. Aluarez n. 50. hoc vero axiomata 136. n. 4. nec etiam absque rubore loqui, l. illam 19. vers. Eo quod, C. de collat. iuncta vulgari allegatione, que apertius probatur, in Authent. de riente, & semisse, §. consideremus, vers. Sed quia, collat. 3. cum adductis à Nicolao Euerardo in locis legalibus, Iouo 81. à lege cessante, n. 11. Petro Suro conf. 158. n. 3. & de iur. 195. & 224. vbiq; n. 4. & de alimen. tu. 8. prim. 65. n. 37. Ant. Hering. de fideiussor. cap. 7. n. 20. Simone Vaz Barbol. & Gabr. Aluar. de Velasco ad princip. & loca iuris communia, lit. E, illo n. 14. hoc vero n. 60. 61. & 62. & Aug. Barbola ad axiomata iuris vsu frequenter, axiom. 81. qui alios congerunt. Rursus planè conuincitur ex supra traditis, & inferitis, maxime ad sequentis argumenti solutionem dicendis.

16 Vnde & illorum sententia periclitatur, qui annuos redditus, siue iura illos exigendi ex fundo, vel re alia immobili, neque inter mobilia, neque inter mobilia bona quoad iuris effectus omnino connumerari volunt, sed tertiam speciem constitutere adeoque eis minime applicari legum saltem exorbitantium, aut statutorum, vel hominum dispositiones, de bonis mobilibus, vel immobilibus loquentes, vt in terminis post alios Regnicolas docuerunt Didacus Castellus ad legem 74. Tauri, gloss. 1. a num. 16. vers. Sed pone quod census, maxime num. 18. vers. Attamen saluo meliori iudicio, Petrus Nunnus ab Auendaño respons. 12. num. 6. & 7. & respons. 24. num. 3. vers. Item reditus, Galpar Baeca, secum plane diffidens, d. tract. de non meliorandis ratione doris filiiabns, cap. 4. numero 18. & 19. Melchior Pelaez à Mieres de maiorat. 1. part. quæst. 40. numero 13. iuxta priorem editionem, & à numero 71. iuxta nouissimam, Ioan. Gutierrez pract. quæst. lib. 2. quæst. 146. num. 3. & lib. 3. quæst. 84. ex num. 7. Matiençus, parum sibi constans, in d. l. 7. titulo 11. lib. 5. compilat. gloss. 1. n. 22. vers. Nihilominus, & ibi Azeudus n. 1. 2. Galpar Rodericus, & Ludouicus Auendañus, sibi quoque parum constantes, vel sine causa varij, ille d. lib. 1. de redditibus, quæst. 3. num. 11. ad med. vers. Ex quo inferas, & quæst. 14. num. 7. hic verò in l. 6. Tauri, gloss. 1. num. vltim. ad fin. & in tractat. de censib. cap. 90. sub num. 22. inde inferentes ad explicationem illius l. 7. compil. & aliarum quorundam legum Regiarum, iurisque municipalis quorundam Hispania locorum de bonis immobilibus loquentis, probati in d. l. 6. Tauri, in fine, de qua sic nominatim disſertunt Ludon. Auendañ. d. gl. 1. ad finem, Baeca d. n. 18. & Gutierrez d. q. 84. Qui quidem omnes ex eo præsertim dicuntur, quod his annuis redditibus proprie non conueniat nomen bonorum mobilium, aut immobilium quippe que * præptiam ac distinctam significationem habent, lege à Diuo Pio XV. §. in vendit. ff. de re iudic. l. monentium 93. vbi Bart. n. 1. & alij, ff. de verbos. significat. proemio, & l. 1. tit. 17. part. 2. sed magis iurium, & actionum, que * in iure tertiam constituent speciem, sub appellatione bonorum mobilium, & immobilium minime comprehensam, lege quam Theobronus 7. §. in peculo 4. ff. de peculo, d. §. in venditione, vers. Quod hi, l. 2. in princ. l. bene à Zennone 3. vers. Quæ omnia, C. de quadriennij præscript. l. 2. vers. Sed vbi quarta, C. quando, & quibus quarta pars debeatur, lib. 10. notant, & prosequuntur late vltra ordinarios vbiq; Bartholomæus Socin. reg. 108. alphabetica, sub verbo donatio omnium bonorum, fallent. 1. Philippus Corneus conf. 104. a n. 19. lib. 2. & conf. 49. n. 10. lib. 3. Guido Papæ q. seu de iur. Delphinali 291. n. 1. vers. Hinc est, q. 341. n. 6. & q. 499. num. 1. ac rursus conf. 52. ex n. 1. conf. 60. in 2. dub. sub num. 8. in fine, & conf. 115. num. 2. vers. Quia etiam, ac post plures alios latissime Tiraq. de retractu consanguin. §. 1. gloss. 17. num. 9. & seqq. maxime n. 17. & n. 25. Ant. Gabr. commun. conclus. lib. 2. tit. 2. de verb. significat. conclus. 7. Pinel. ad rub. C. de bonis materis, 1. part. 1. a mon. 2. iuncto numero 24. & 25. Gutierrez de iuram. conscriptat. 1. part. cap. 11. n. 17. Ioannes Baptista Villalobos in arario commun. opinion. litt. D, num. 168. sub verbo donatio omnium bonorum, Melchior Pelaez à Mieres de maioratibus 1. p. q. 59. ex num. 1. Matiençus in l. 2. tit. 9. d. lib. 5. gloss. 1. num. 84. (vbi plura alia iura adfert) Jacobus Mandelns de Alba conf. 261. num. 1. lib. 2. & conf. 715. n. 2. lib. 4. & vbiq; addit, congerens plures alios, & vltra eos Alexand. Trentacing. variat. resol. lib. 3. resolut. 3. de donat. num. 14. vers. Et ratio est, Iosephus Sesse, rectè explicans, de iur. Aragon. 122. a n. 1. ad 7. inclusiue, Stephanus Durantas q. 22. Card. Domini-

17 18 19 20 21

cus Tuschus pract. conclus. tom. 5. litt. L. conclus. 124. Alex. Ambrosius d. de iur. 11. n. 1. & 2. lib. 1. Marius Giurba, qui adhuc non paucos alios ex more cumulat, ad consuetudines Messanenſes, part. 1. cap. 1. gloss. 2. n. 6. & cap. 12. gloss. 5. n. 6. & 7. nouissimè Ant. Fernandez de Otero de pascuis c. 37. n. 3.

Verum ex hac traditione, quam & nos fatemur, non rectè Regnicolas nostri, maxime Auendañus, & alij supra commemorati, argumentum sumunt ad annuos redditus, siue illos exigendi iura, que longè plus habent, quam simplicia iura, & actiones, seu debitorum nomina, quippe que principaliter dicuntur respectum ad personam obligatam, non ad rem, nisi in consequentiam, vel accessionem cum tamen iura * annuorum reddituum principaliter rei immobili cohareant, super qua tantum constitui possunt, eaque certa, ac frugifera, in ea saltem quantitate, que valori debita penionis, sumptibus deductis iuxta iuris regulas, æqualeat, quemadmodum colligitur ex extraneanti 1. vers. Sanè, illic. Super bonis suis dominus, oppidus, terris, agris, prædijs, domibus, & hereditatibus, iuncto Textu ibi, Bonis in ipso contractu tunc expressis, pro ipsius census annui exolutione in perpetuum obligatis, & extraneanti 2. sub eodem vers. & sub isdem fere verbis, maxime illis, qui in huiusmodi contractibus expressi fuerunt, de emptione, & venditione, & apertius ex motu proprio Pij Quinti, de censibus, qui in hoc ius antiquum dumtaxat declarasse censeri debet, illic: Statimus censum, seu annum redditum creari, constitui nullo modo posse, nisi in re immobili, aut qua pro immobili habeatur, de sui natura fructifera, & que nominatim certis finibus designata sit, ex quibus sic sigillatim notatur Bartholomæus Cassaneus in catalogo gloria mundi, 12. & vlt. part. considerat. 99. post medium, vers. aduerte tamen ad vnum, & in conuen. ad consuetud. Burgundia, rubr. 4. §. 2. §. 1. n. 35. in addit. & rub. 11. de censib. §. 6. in textu ibi de auncne chole, in addit. vers. Et aduerte, & conf. 63. n. 1. & latius à n. 6. Guilielmus Rodaan. de rebus Ecclesie, q. 17. de consit. annui census, ex n. 42. Nauarr. in vlt. de usur. ad caput si scieneraueris, 14. q. 3. n. 79. vers. Octaua, & n. 85. à finis versiculo. Octaua, n. 86. Ioan. Baptista Lup. ad l. 2. Cod. de pact. inter empt. comment. 2. §. 2. n. 63. Petr. Nunnus ab Auendaño respons. 12. num. 3. vers. Ex supradictis, D. Franciscus Sarmiento select. interpret. lib. 7. cap. 1. numero 19. vers. Finge, & n. 38. vers. Fructiferam autem, Didac. Perez ad rub. tit. 2. lib. 8. ordanamenti, pag. per. & vlt. a vers. Quare etiam potest, Petrus Salazar de usu, & consuet. cap. 8. n. 45. & cap. 11. n. 72. & 91. Ioan. Gutier. pract. questionum lib. 2. q. 177. num. 6. & seqq. Emanuel Mendez de Castro ad rub. C. de annon. ciuili. n. 26. Brunorns à Sole quæst. legal. 4. per totam, & post plures alios Ludouic. Auendañ. de censibus cap. 50. a num. 6. cap. 53. per totam, maxime à num. 3. & cap. 57. a num. 6. vers. Sed his omnibus, Ludouic. Cencius de censibus p. 1. cap. 3. in princ. a mon. 6. & quæst. 1. 2. & 3. per omnes articulos, maxime in primo cuiuslibet quæstionis articulo, Cæsar Manentus de contractu liuellario pacto 15. quæst. 5. num. 46. vers. Et quando redditus, ac num. 87. Pater Ioannes Bapt. Scortia in selectis Summorum Pontificum constitutionum, epist. 104. & 105. rheoremate 258. cum duobus sequentibus, vltra alios ab ipsis congeſtos, qui prout census personales, siue super sola vendentis persona, cum generali etiam bonorum eius obligatione impositos, illicitos esse merito censent, quicquid contrarium, seculsa dispositione motus proprii, verius post alios credant D. Covarr. & alij, quos præced. disſertat. retulimus n. 74. Cum igitur * ius anni redditus, siue census con-

ratione huius coherentie dicitur consistere in eodem loco, in quo res ipse, quibus coherent, sita sunt, ut cum Bald. & aliis resoluunt Tiraq. de retract. consanguin. §. 1. gl. 7. n. 3. & §. 6. gl. 1. n. 6. Cardin. Paril. conf. 86. n. 7. lib. 4. Hieron. Gabriel de conf. 1. 4. n. 1. 4. & 1. 5. lib. 2. Surd. d. conf. 20. 4. n. 6. & 7. Vincent. Carroc. dec. 103. n. 16. Gasp. Rodrig. de annu. redit. lib. 2. q. 9. n. 8. in fin. Statilus Pacificus de Saluano interdicto. susp. 3. cap. 2. n. 23. Steph. Gracian. discept. forens. tom. 3. c. 185. n. 6. 7. & 8. Ludon. Cencius d. q. 1. art. 2. n. 4. 5. & 6. que ratio cessat in simplicibus iuribus, & actionibus, ideoque mirum non est, si huiusmodi iura * tam ex stricta eorum natura, quam ex censura iuris tertiam constituent speciem inter bona mobilia, & immobilia, annuorum verò reddituum iura, primo dumtaxat modo illam constituent, secundo verò minime, cum immobilibus planè equiparata sint, ita vt bonorum immobilium appellacione generaliter, & quoad omnes iuris effectus continentur, vt differre præalitis iuribus traditum est in d. Clement. exiuit. §. cumque annui redditus, de verb. signific. qua equiparacione stante, * necesse est, vt omnis dispositio, siue legis, siue hominis, de bonis immobilibus loquens, in his annuis redditibus verificetur, cum equiparatorum, per viam regulæ generalis, vt in proposito idem per omnia iudicium sit, si soer, 44. d. 4. 5. in si. pr. iuncta gl. penult. ff. soluto mar. l. 1. vbi Bart. d. n. 1. & ceteri communiter notant, ff. de legat. 1. cum additis à Nicol. Euerard. in locis legalibus, loco 14. à pari, in numero primo, & loco 101. ab aquipollentibus, num. 2. And. Gaill. practic. obseruat. lib. 2. obseruat. 13. n. 11. & de pace publica, lib. 2. c. 6. n. 18. & de piguarationibus, obseruat. 9. n. 2. expendunt ad varia Franc. Viuius dec. 255. n. 19. & 20. Tib. Decian. respons. 6. n. 27. vol. 1. D. Lud. Molin. de Hispano, primog. lib. 2. c. 8. n. 25. post medium, ver. Præterea hoc ipsum, Hieronym. Magoni dec. 15. Rotæ Lucensis, n. 32. & 33. Fatin. fragm. criminal. part. 1. lit. E. n. 202. Cardin. Dominic. Tuschus practic. conclusio. tom. 3. lit. E. conclus. 308. per 10. ram, D. Perez de Lara de annu. redit. lib. 2. cap. 4. numero 101. dixi item ego, in prælect. ad Text. in c. 1. de fide instrumentorum sub n. 2. & in l. contractus, 23. ff. de reg. iur. cap. 2. n. 19. & extorant nouissime cum multis aliis Simon Vaz Barbosa, & Aug. Barbol. ille ad principia, & loca iuris commun. lit. A. n. 67. hic verò ad axiomata iur. usque frequent. axiom. 14. num. 1. cum segg. Gabr. Aluarez de priuileg. pauper. quest. 36. n. 13. & ad axiomata iur. lit. A. n. 180. Vnde * lex nona in vno casu loquens, procedit etiam in alio, qui ei per legem antiquam equiparatus est, in quacumque verberetur materia, quantumvis exorbitanti, correctoria, & pœnalis, gloss. vlt. in fine, in l. quod verò 14. ff. de legibus, & similibus gloss. vlt. in l. si quis seruo, 20. C. de iur. iur. (per Text. ibi, iuncta l. vt tantum, 14. §. 1. ver. Sed vlt. vbi & notat Bart. n. 1. ff. de seruo corrupto) Gloss. verbo prouisionem, ver. Sed cum quotidie, in c. si postquam 33. de elect. in 6. quas Glossas ad hoc post alios expendunt, eorumque sententiam de veram, & communiter receptam dicit Alex. conf. 207. n. 26. lib. 6. & conf. 26. n. 3. lib. 7. laion in §. ex maleficiis (quem legit, velut vericulum §. sequens) sub n. 39. in sit. de actionibus, & conf. 133. n. 12. vol. 1. vbi Franciscus Becius lit. G. alia eiusdem laionis, & aliorum loca congerit, Ioan. Crotus in l. omnes populi, n. 178. ff. de iustit. & iure, Bartholom. Cassaneus ad constructud. Burgund. rubr. 7. §. 5. verbo meillieur, & de laute, n. 65. Euerard. in locis legalibus, loco 13. à simili, n. 7. & loco 79. à ratione legis larga, n. 52. Burgenis Marcus Salon de Pace ad l. 3. Tauri, 1. pari. conclus. 2. numero 71. & rursus à n. 94. Anton. Gomez numero 7. ver. Primo quia quando, & Tellus Fernandez n. 22.

& 25. in l. 4. Tauri, idem Tellus in d. l. 3. Tauri, 4. part. num. 16. D. Ferdinandus Menchaca de success. creat. lib. 1. §. 8. n. 6. Franciscus Caldas Pereira ad l. si curatorem habens, verbo contractum fecit, §. sed an prædicta, ver. Quia ratione, C. de integr. resit. Matiene. ad l. 6. tit. 6. lib. 5. nona compil. gloss. 1. n. 6. ver. Sed quoties, Bernard. Diaz, & ad eum Salzedus regul. 429. Surd. conf. 33. n. 28. lib. 1. §. conf. 383. à n. 22. libro 3. Petrus Barbol. in l. si constante, 25. in princ. n. 98. 99. & 100. ff. soluto maritum, Vincent de Franchis dec. 1. n. 5. Farinac. d. lit. E. n. 203. Don Gaspar Mastrillus dec. 156. n. 20. 21. & 22. lib. 2. Stephanus Gracianus disceptat. forens. lib. 5. cap. 946. n. 9. ergo * & lex, de bonis immobilibus generaliter loquens, vt disponens, in annuis redditibus, qui eis per omnia equiparati sunt, vtique verificabitur, eodemque modo procedet, vt diximus, prout in legibus disponentibus, vt possidens immobilia, ab onere satisfaciendi releuetur, iuxta l. sciendum, 1. §. qui satisd. cogitur, & vt immobilia minorum bona absque decreto non alienentur, iuxta integros titulos, ff. de rebus eorum, qui sub tutela, vel curacione sunt, sine decreto non alienantur, & C. de præd. minorum, l. 4. ver. Et ellos tales, tit. 5. p. 5. iuncta l. 18. in princ. illic: Quo se rayz, tit. 16. partit. 6. ex vetiore, ac receptior sententia concludunt, variisque aliis exemplis illustant relati à nobis supra n. 11. & 21. & latissime à Ludon. Cencio 1. p. de censibus, d. c. 3. q. 1. art. 2. ex n. 13. & in terminis * statuti, tetraçum rei immobilis venditæ, 26 proximo consanguineo intra certum terminum concedentis, quale apud nos viget in l. 3. tit. 10. lib. 3. fori, & in lege Henrica, vulgò dicta de Nisua, que sunt lex 7. & 8. tit. 11. lib. 5. compilat. & in lege 70. cum §. segg. Tauri, que sunt lex 9. cum totidem segg. iuncta l. 15. d. tit. 11. lib. 5. compilat. quod et locus sit non solum in te vere immobili vendita, sed etiam in iure annui redditus, quod ei equiparatur, neque tantum ex consuetudine Franciæ, ita legem municipalem de retractu rei immobilis interpretant, de qua testatur Ioan. Faber. in §. vlt. num. vlt. ver. Sed ego moueo, in sit. de duobus reis, sed & ex iuris regulis prout dicam equiparationem, longe verius, quam Regnicolæ nostri, relati supra n. 16. docuit Matth. A. flicus de iure protomis, in princ. l. n. 5. ver. Item quero, & n. 6. inter tractatus, DD. vol. mibi 5. relatus, ac receptus à Zifontano in l. 70. Taur. q. 25. qui * sub nomine annuorum reddituum perpetuorum, intelligit etiam redimibiles, quippe qui perpetui quoque indicantur, iuxta superius tradita n. 13. & solum eo nomine excludit census non diu duraturos, siue ad modicum, vel non longum tempus debitos, vt & intelligit Afflicus, ad quem se refert, quod ceteri Regnicolæ, Zifontanum referentes, non perceperunt, putantes eorum loqui in censibus omnino perpetuis, ad differentiam redimibilium, & adhuc eum improban- tes; idem rursus docuit (tametsi reclamante Rodericio, quem retulimus d. num. 21.) Tiraquel. rectè inspectus de retractu consanguinit. 5. 1. gloss. 6. num. 4. & 5. in fin. & gloss. 1. 4. n. 117. ac sequuntur Balthasar Benedel. de iure protomis in princ. n. 62. & 63. Federic. Martin. de iure censuum, cap. vlt. à num. 158. & in terminis quoque * legem quarundam municipalium Hispaniæ, quibus cauetur, vt bona immobilia redeant ad trancum, seu stipitem, vnde prouenerunt, nempe prouenientia ex linea paterna, ad paternam, & ex materna, ad maternam, idecirò truncalia bona vulgò dicta, quarum legum, & consuetudinum meminit eas approbans l. 6. Tauri, in fin. qua est lex 1. tit. 8. lib. 5. nona compilat. (attumque habuit à l. 10. titulo 6. lib. 3. fori, vt aduertit rectè Auendañ. in d. l. 6. Tauri, gloss. 1. 1. num. 14.) quod & annui redditus, tanquam immobiles à iure reputati, sub eis continentur.

tor, adeoque debeant similiter ad stipitem redire, multò verius quam Baeca, & Gutier. ac Ludonic. Auendañ. relati à nobis d. num. 16. docuit Ioannes à Rojas, eos reditus nominatim in proposito distinguens à nominibus debitorum, seu iuribus, & actionibus, in epistole successio. cap. 50. n. 22. iunctis precedentibus à n. 16. & in terminis similis statuti Messanen- sis, Martini Giurba in commentar. ad eiusmodi statuta, & consuetud. cap. 12. gloss. 5. n. 9.

29 Et pariter hominis dispositio, de bonis immobilibus simpliciter facta, annuos redditus complectetur, eam homo in dubio iuris dispositioni se conformare videatur, l. gnaro 54. alias 56. §. inter locatorem, ff. locati, l. fido, 38. in fin. ff. de acquir. heredit. l. heredes mei, 57. §. cum ita, ff. ad Senat. Conf. Trebell. & vbi que DD. Alciatus, & Menoch. de presump. ille reg. 3. presump. 32. ex n. 1. hic verò lib. 1. q. 37. n. 8. & libro 3. presump. 1. 4. n. 8. ac tota presump. 38. & lib. 4. presump. 16. 1. n. 2. 4. & 25. idem Alciatus lib. 5. paradorum, cap. 19. n. 3. Iulius Clauis lib. 3. sect. 8. restamento. q. 76. à n. 1. & lib. 4. s. emphiteusis, q. 32. ad finem, Cardin. Francisc. Mantica de co. iur. vlt. volunt. lib. 6. tit. 6. ex num. 1. Ioan. Petr. Surd. conf. 42. num. 6. ac dec. 114. n. 1. & dec. 322. n. 55. ac post alios D. Ioan. del Castillo quorid. controu. tom. 2. c. 36. n. 43.

30 Dixi de bonis immobilibus simpliciter facta, & rursus addidi in dubio, vt indicarem aliud esse, si ex verbis disponentis contraria coniectura sumi posset, nec enim tunc ab eius voluntate, etiam tacite ex ipsius verbis collecta, recedendum est, eo generaliter iuris dispositionem, cui minime in humiliori casu se conformare videri debet, ex regula Text. 1. l. tam hoc iure, 4. ad si rem, ver. Ita enim ff. de vulgari, in l. licet Impera. or 74. ver. Tamen hoc ff. de legat. 1. & in l. non aliter 67. alias 69. ff. de legat. 3. cum similibus, in non longè distanti de politico relatis ab Hartmano Pistor. quest. iur. lib. 2. q. 1. n. 46. 107. & 108. quibus consonat l. 6. tit. 3. p. 7. & in terminis notat Alex. n. 10. & 11. & communis, quam resoluunt Hieron. Zachus num. 1136. & n. 1156. & Fabius Accorombonus n. 44. iuncto n. 46. in d. l. heredes mei, §. cum 1. 4. Fachineus controuers. iur. lib. 12. cap. 41. ver. Non obstat altera ratio, Petrus Pechius in regula contractus, 85. num. 1. lib. 6. Mantica de coniectur. vlt. voluntat. d. lib. 6. tit. 6. à n. 20. & post eundem Mantica alibi & alios D. Ioan. del Castillo quorid. controuers. lib. 4. cap. 31. num. 77. & 83. idemque in simili voluit, licet non satis explicet, Ant. Gamma dec. 41. n. 7. ver. Contra hanc, iuncto ver. Sed id ob stare non potest, iuncta que à nobis tradita differ. 11. n. 111. ver.

31 Ex quibus facilis patet solutio. Quia * quod ita ex disponentis mente, & coniecturis colligitur, pro expresse habetur, d. licet Imperator, illic. Si non iure cuius dene diuersa voluntas, que ex multis colligitur, ff. de legat. 1. l. fideicommissa, 11. §. sicut à patre, illic; Sed intelligi hoc possit, vbi notat Gotofredus, ff. de legat. 3. l. cum auo, 101. ad. 102. in fin. ff. de condit. & demonstr. l. si locuplet (alias si quis locuplet) 57. in fin. illic: Vt appertissime curare videatur, ff. de manumissis restam. l. generaliter, 6. §. cum autem, C. de iustit. & subit. l. cum acutissimi, 50. C. de fideicom. & vltra DD. in his, & aliis locis, obseruant, & ad varia expendunt Tiraq. in l. si vnaquam, verbo libertis, à n. 52. C. de reuocant. donat. & ad leges conuulsiles, gloss. 7. n. 164. D. Molin. de Hispan. primog. lib. 7. cap. 4. n. 19. Mantica de coniectur. lib. 3. tit. 19. n. 4. 3. in fin. Surd. conf. 21. n. 4. & conf. 110. n. 12. lib. 1. Menoch. conf. 95. n. 36. & 39. lib. 1. & de presump. lib. 1. q. 45. n. 3. & segg. & lib. 3. presump. 134. n. 37. & de adipsis. poss. rom. 4. n. 12. Vincent. Honded. conf. 50. n. 3. 1. D. Ioan. del Castillo quorid. controuers. tom. 2. c. 4. numero 33. & como 3. capite 12. nu-

mero 42. & como 4. capite 17. numero 7. & 8.

Iuxta quæ sit ex factò iudicatum est in Gratien. Prætorio 16 die Ianuarij anni 1634. in causa, que me Iudice agitata est, inter don Rodericum Felchem de Aualos, & Ludonicum de Vena super reuendicatione cuiusdam fundi, vulgò dicti bazza del Albergon de la pescadera, quai subrogati in locum cuiusdam census, quem in vinculo, de bonis immobilibus quondam factò, inclusum esse prætendebat dictus don Ludonicus actor, ipsiusque vinculi successores, cum poitea idem census à debitore redemptus fuisset commendatario Andrez de Aualos, ipsius census domino, ac vinculi fundatori, vice pretij, seu sortis principalis dato sibi dicto fundo, in eadem quantitate restituito, quod * fieri posse constat ex traditis à Nauar. ad cap. si fuerit auerius 14. quest. 3. n. 23. Quia quidem in specie plures subiecti, & elegantes incidunt articuli, qui aduocatorum exercerunt ingenia, sed potius in inspecto fuit in eo, qui ad rem quoque nostram proprie pertinet, vtrum census ille & consequenter fundus, in eius locum subrogatus (qui poitea ex titulo singulari peruenit ad dictum Ludonicum de Vena) inter bona immobilia computandus esset, adeoque vinculi oneri adscriptus; & non esse, pronunciamus est, reo proinde actoris petitione liberato; quia commendatarius ille non simpliciter ex bonis suis immobilibus vinculum fundauit; (qui casus * si euenisset, proculdubio annuorum reddituum iura sub eiusmodi institutione comprehendere, propter iuris equiparationem superius consideratam, quicquid & in eo contrarium voluerit Melchior Pelæz à Mieres de maiora, d. lib. 1. q. 40. n. 13. & 14. alias 437. iuncto n. 71. cum segg. iuxta nouiorem editionem, cui accedere magis videtur Ioannes Gutier. pract. q. lib. 3. q. 34. n. 14. ver. Quo fit, vt docuit longe melius Emanuel Mendez à Castro ad rubr. C. de annon. civil. n. 35. vbi tamen falsò pro se Mierem citat d. q. 40. pro q. 59. n. 3. alias à n. 6. quò loci Mieres id quod ei Emanuel impingit, non in censu, in quo contrarium potius docuerat d. q. 40. sed in nominibus debitorum dixit, & in eo errans: nam imo * nomina neque ex incris interpretatione, neque ex communi vbi loquendi comprehensa videri possunt in vinculo, de bonis immobilibus factò, annui verò redditus vice vltra factem ex iuris censura sub immobilium appellacione comprehenduntur, iuxta superius tradita, in quo etiam decepti sunt Gasp. Roder. de annuis reditibus, lib. 1. q. 3. n. 11. ad fin. & Alphon. Guzman, de emptionibus, q. 10. n. 38. sed cum præfatus commendatarius vinculum illud priùs vna cum vxore ex certis bonis fundasset, quamplurimamque alia poitea anxisset, tam mobilia, quam immobilia, prioribus illis bonis specificè designatis, in testamento à se postmodum condito immobilia, in illam vsque diem acquisita, & possessa, nominatim tametsi gratia exempli demonstrata, sequentibus verbis adiecit. Y porque despuer de aquel uecho, y otorgado, hemos comprado, y multiplicado algunos bienes rayzes, y muebles, mandado que todos los bienes rayzes, assi rayzigos, buerrios, casas, tiendas, majinas, y otras bazas, y bienes rayzes, que nos possenmos oy en dia sean vinculados, y desde aora los vinculo, e incorporo en el mayorazgo, que de los dichos bienes tenemos fecho. Quibus quidem verbis satis aperte mentem suam testator insinuauit, scilicet de aliis immobilibus bonis se non sensisse, quam de his, que propriissime, ac omnino verè, & non per legis interpretationem, aut equiparationem solo coherent, qualia sunt illa, quorum exempla subiecit, & annuos redditus, si quos habuit, mobilia nomine, eo quòd non proprie, sed factè, & interpretatim solo coherent, magis intellexisse. Nam est * exempla (vt aiunt) regulam non restingant l. reg. 9. §. fin. ver. Et licet municipium, ff. de iuris

et facti ignorantia, l. damni infecti 30. ff. de damno infecto, leg. 1. §. quod vulgo 25. ff. de vi, et vi armata, at nihilominus eam declarant, vt non procedat nisi in casibus, omnimodam eam proprietatem similitudinem cum expressis habentibus, vt ex dictis iuribus colligitur, ac notat glossa verbo ob aliud, vers. Item in rellige regulam, vt exempla dicunt, in leg. 2. ff. de priuatis delictis; & communis, quam resoluunt Ioannes Crocus in l. 1. num. 2. ff. de acquir. possess. Paulus Parisius conf. 110. num. 62. vol. 1. & conf. 158. num. 15. vol. 4. Nicolaus Bellonus suppurationum iur. lib. 3. cap. 10. num. 3. Aym. Craueta conf. 544. num. vlt. Hippolyt. Riminald. conf. 19. num. 34. & conf. 67. num. 43. vol. 1. ac rursus conf. 315. num. 19. vol. 3. Azucudus ad l. 4. tit. 20. lib. 8. noue compilat. num. 24. Marius Gurbu, innumeratos alios congerens, conf. 65. num. 29. & 44. dixi item ego in preloct. ad Text. in cap. 1. de officio Ordinarium 1. part. num. 41. vbi præterea adduxi Donellum lib. 4. comment. cap. 4. vers. antepenult. & addo nunc Diodorum Tuldenum de iurisprudentia extemporali lib. 2. capite 4. vers. Exempla clarant.

37 Nec obstat quod ex parte don Roderici Felicis de Aualos tandem dicebatur, nempe commendatario Andream de Aualos in ipsius dispositione testamentaria generaliter vincula bona immobilia, adeoque enumerationem specierum statim subsecutam in vers. Assi corrigos, &c. generalem illam dispositionem minime restrinxit, ex reg. Text. in leg. quaesitum 12. §. si quis fundum 46. ff. de fundo instrum. illic: Si quis fundum, ita vt instructus est legauerit, & adsecerit cum suppellectile, vel mancipiis, vel vna aliqua re, quæ nominatim expressa non erat, vtrum minus legatum, adiciendo speciem, an verò non, quaritur. Et Paphianus respondit, non videri minus, sed potius ex abundantia adiectum, l. legata 9. ff. de suppellectile, illic: Legata suppellectilibus, cum species ex abundantia per imperitiam enumerentur, generali legato non derogatur, ex quibus & aliis sic resoluunt Socin. sen. conf. 300. num. 2. vol. 2. Cardin. Paris. conf. 92. num. 33. vol. 1. Aymon Craueta conf. 227. n. 7. vers. Quarto licet, & conf. 245. num. 9. in 2. responsione, vers. Quando enim præcedit, part. 2. Matthæus Afflic. decis. 106. n. 2. Ioan. Pet. Surd. conf. 352. num. 14. lib. 3. Cæsar Barcius decis. Bononiens. 4. num. 37. & 38. & post alios Stephanus Gratian. discipul. forens. tom. 3. cap. 404. num. 5. 6. 7. & 8. nouissimè Diodorus Tuldenus de iurisprudentia extemporali, lib. 1. cap. 4. vers. Enumeratio specierum, illam rationem commendantes, quod specificatio illa, sine enumeratione specierum non gratia restrictionis, sed demonstrationis tantum videtur adiecta. Quia * regula illa in primis procedit, cum dispositionis verba sui natura generalia sunt, sine ex vi propria nedum species, quæ postea enumeratæ sunt, sed & alias omnes comprehendunt, quod generis proprium est, l. iuris gentium 7. §. sed si fraudandi, in fine, illic: Insi enim dolo & fraude, ff. de pactis, l. hoc legatum 45. l. si quis earum 47. §. inter emptum, & paratum, l. item legato 49. §. item interest, l. si chorius 79. in princ. ff. de legat. 3. l. semper generalibus 189. à l. 147. ff. reg. iuris, notant vltra ordinarios vbiq; Bart. in l. 1. num. 12. ff. soluto matrim. Alex. in l. 1. num. 78. ff. de officio eius, Surdus conf. 121. n. 2. & 3. atque ita versamur in dubio an talis enumeratio facta sit ad restrictionem, necne, cum de disponente voluntate alioqui non appareat, in quo dubio interpretamur potius, enumerationem illam ex superabundanti per imperitiam factam esse, vt illis iuribus exprimitur, quasi scilicet facta sit gratia demonstrationis, quæ * etiam falsa dispositioni non officit, l. demonstratio falsa 17. in principio, & §. 1. l. falsa demonstratio 33. & l. nominatim 34. in principio, & §. 1.

38 39

ff. de condit. & demonstrat. §. hinc proxima 30. cum adductis à D. Ant. Pichardo num. 1. qui bene explicat, instr. delegat. adeoque multo minus nocebit vera, sed superflua, & inepta; aut quasi facta sit (quod idem est) gratia tollendæ dubitationis, * que similiter non officit, nec ius commune laedit, l. qui mutuum 56. in principio, vers. Etenim, ff. mandati, l. pediculis 32. §. Labeo; illic: Sed non mutat substantiam rerum non necessaria verborum multiplicatio, ff. de auro, & arg. legato, & l. seruo 47. in fine, ff. de condit. & demonstrat. l. que dubitationis 81. & l. non solem 94. ff. de reg. iur. potius inquam quam vt velit disponens præfatæ enumerationem generalem dispositionem præcedentem contra propriam vim, & naturam verborum restringere; quo modò * procedit Text. in d. leg. quaesitum 41. 12. §. si quis fundum, ff. de fundo instrum. cum similibus, vt vltra ordinarios ibi, maximè Bart. referendum, resoluunt Dynus num. 7. ac post alios Petr. Pechius num. 4. vers. Sexto non obstat, in cap. generi 34. de reg. iur. in 6. Decius num. 15. & 16. Mainenius num. 11. vers. Aliquando enumeratio specierum, Cagnolus num. 15. & Petr. Fab. num. 6. vers. Quod si eadem, ac num. 7. in l. in toto iure 80. ff. eodem titul. Petrus Philip. Corneus conf. 67. num. 2. vers. Et insuper quando in dispositione, vol. 1. Aymon Craueta d. conf. 227. num. 8. & 9. Hieron. Gabr. conf. 58. num. 38. vol. 1. Ioan. Cephalus conf. 372. num. 26. cum 4. seqq. volum. 3. Gerar. Mazolus conf. 88. num. 29. Marcabru. conf. 71. à num. 125. Surt. d. conf. 352. num. 15. Didac. Sahag. in c. 1. de rescript. num. 28. circa finem, vers. Tertia est, Ludon. Callanate conf. 44. num. 46. ac trium horum, & Petri Fabri supra verba transcribens D. Ioannes del Castillo quotidian. controuer. tom. 5. c. 95. n. 30. & 33. Id quod in præfato casu minime verificatur, quia * immobilium bonorum vocabulum, quo vinculi fundator vsus fuit, sui natura generale non est ad annuos redditus, siue ex vi propria, ac strictè vocabuli natura eos non comprehendit, sed ad eos tantum extenditur ex iuris censura, hos illis equiparantis (vt diximus) atque ita enumeratio subsecuta bonorum, verè ac propriè immobilium, satis aperte disponens mentem declarat, quòd à iuris censura recedere velit, ac retinere propriam vocabuli naturam.

Rursus præfatæ leges loquuntur, adeoque earum regula locum habet, cum enumeratio specierum actum ipsum disponendi respicit, vt in earum exemplo, quia legatur fundus instructus cum suppellectilibus, vel mancipiis, vel suppellex cum mancipiis, vel vna aliqua re, fundi instructi, vel suppellectilibus nomine comprehensa, non tamen antea specialiter expressa, in qua specie talis enumeratio intelligitur facta causa demonstrationis, & tollendæ dubitationis. Secus si * respiciat 44 actum, aut verbum significationum generis, ita vt facta principaliter non sit ad disponendum, sed ad significandum, quid per genus in dispositione expressum, vel per verba illud designantia disponens intelligi voluerit, quo sanè casu talis enumeratio genus ipsum, vel verba, quibus id designatur, modificat, seu restringit, iuxta iura sic accipiendæ * in l. cum delaminis 18. §. quidam 13. ff. de fundo instrum. vbi testator legauit villam, pro vt ipse eam possidebat, cum suppellectile, & aliis, quibusdam speciebus, à se designatis, & Paulus ex sententia Scæuolæ respondit, specialiter expressa dumtaxat legato cedere, quia nimirum eorum expressio respicit verba illa, ita vt ipse possidet, quæ genus legatum, nempe villam designant; & in * l. Scia 20. in princ. ff. eodem tit. vbi cum Scia fundi instructi cum suis villicis, & reliquis (hoc est pensionibus) colonorum demonstratiue in testamento prælegati essent, postea in codicillis testator demonstrationem illam (quæ genus præcedens, nempe fundos instructos minime

minimè restringebat, iuxta regulam superius traditam) aliis additis speciebus immutauit, his verbis: Postea mihi venit in mentem Scia fundos, quos reliquis, ita vt sunt instructi, rusticis instrumentis, suppellectile, pecore, & villicis, cum reliquis colonorum, & apotheca habere volo. Et cum quantum esset, an etiam ea, quæ vltus quotidiani patrisfamilias causa in fundis fuerunt, legato contineretur? respondit Scæuola, * testamento quidem Scia insuper fundum legatum (hoc est vltra hereditariam portionem) reliquum esse instructum fundum, cum esset per præceptionem datus, vt initio eiusdem legis exprimitur, nec enim necesse fuit instructum addere, cum non de alio tractaretur, adeoque nec coningere ad emendationem Cuiasij, & Anton. Fabri, ipsi ius referentis lib. 1. consuetud. cap. 7. qui pro insuper, legant instructum) subdit autem Scæuola non amplius deberi, quam in codicillis, quos post obliuionem testamentariæ scripturæ testator fecisset, instructi appellatione contineri velle se manifeste ostendisset, ex quibus, & aliis iuribus sic intellectis huiusmodi distinctionem, ac resolutionem docuit Bart. vtroque maxime, in d. l. quaesitum 8. §. si quis fundum 12. §. 4. 6. & 7. ac rursus, n. 15. vers. Aut præcedit, & vers. Aut respicit, sequitur Panormit. num. 12. post medium, vers. Si verò species, & v. s. Aut species refertur, in cap. sedes 15. de rescriptis, & communis, quam resoluunt, & probant Decius in eodem cap. sedes, n. 46. & 47. & in d. l. in toto iure, num. 16. vers. Et hoc quod dictum, ac num. 17. vbi etiam Mainenius n. 11. post med. vers. Et idem est, & vers. Aliquando enumeratio, ff. de reg. iur. Corneus d. conf. 67. n. 2. vers. Ipse autem Bartol. aliter distinguit, Parisius d. conf. 92. n. 4. vol. 1. Marcabru. d. conf. 71. n. 127. vers. Et idem est, & à numero 133. Cephalus d. conf. 372. n. 19. cum 3. seqq. Cæsar Vrillus ad Afflicum d. decis. 106. n. 7. & 8. D. Ioan. del Castillo d. conf. 95. num. 30. vers. Et quod id præcedit, & vers. Secus si numeratio, quicquid Bartoli distinctiones irritant Alciatus disputat. iur. lib. 1. c. vlt. & Ant. Fab. d. lib. 1. consuetud. c. 7. versus in fine.

48 In cuius quidem distinctionis secundo membro, adeoque in regula contraria, quod enumeratio facta videatur restringere à gratia, proculdubio versamur in specie, quam tractamus. Nam & si diceremus, bonorum immobilium vocabulum ex propria sui natura annuos redditus comprehendere, quod tamen falsum esse constat, cum id tantum contingat propter iuris equiparationem, vt sæpe diximus, adhuc enumeratio quantandam rerum immobilium, facta à commendatario Andream de Aualos, vinculum de bonis suis immobilibus generaliter insinuat, actum ipsum disponendi, siue dispositionem, aut institutionem ipsam non respexit, sed genus bonorum, de quo illa facta est, quæ qualia futura essent, commendatarius significare voluit, adeoque gratia generis modificandi, seu restringendi ad primordiale significationem bonorum propriè immobilium, siue soli, nec ampliandi ad significationem legalem (vt sic dicam) annuorum reddituum, siue censuum.

49 Accedit his, quòd commendatarius in enumeratione illa bonorum immobilium vltus est verbo assi como, quod aut volumus respondere Latine dictioni veluti, quæ sui natura exemplificatiua est, l. 2. ff. de iur. & iure, leg. veluti, 7. ff. de edendo, l. veluti 3. ff. de petit. heredit. l. veluti, 6. ff. de seruit. rust. pra. l. veluti, 2. ff. de relig. & sumpt. fundi. l. veluti, 6. ff. de impens. in rebus dotalibus factis cum mille similibus, tradit Philipp. Corn. conf. 254. n. 2. vol. 3. & post alios August. Barbof. de dictionibus, dicit. 417. & tunc succedit regula superius posita n. 36. quòd exempla illa, & si præcedentem dispositionem non restringant, quin

procedat etiam in aliis bonis immobilibus, præter ibi enumerata declarant tamen eam, vt non procedat nisi in bonis, omnimodam similitudinem cum expressis habentibus, qualia non sunt anni redditus, cum non sint bona vere immobilia, siue soli, vt expressa, licet alias à iure eis equiparentur. Aut * volumus 50 (quod non minus probabile est) verbum illud respondere Latinis aliis dictionibus idest, scilicet, aut videlicet, & tunc idem multo planius dicendum est, quia huiusmodi dictiones, sui natura expostiuæ, & restrictiuæ sunt regulæ, seu dispositionis præcedentis ad res, vel species enumeratas, aut modum postea præscriptum, vt in dictione idest videre licet ex leg. idest vsque ad duos aureos 10. alias 11. ff. de doio, leg. idest quo putentur operitur 14. ff. de actionibus empti, leg. idest vt ceteriore die reddatur, 15. ff. de pactis dotal. l. 2. ff. de suppellectile, l. idest 88. ff. de condit. & demonstrat. l. idest 15. ff. de l. heredi causa (iuxta legibus nuper citatis sine legum præcedentium) l. ff. ad l. Aquilam, l. 1. & 2. ff. de rebus auctor. iudicij possidendis, & in dictione scilicet, ex l. si in venditione 7. (quæ alias est sub l. si quis duas 6. illic: Scilicet ante traditionem, ff. communia prætorum, l. scilicet 20. ff. ad l. Aquilam, l. 3. ff. de opione legata, §. insula 22. ibi: Pro modo scilicet latitudinis cuiusque fundi, insitus de rerum diuisione, §. ceterum, vers. Sed quia scire, illic: Ex qua parte ita scilicet admittuntur, instr. de legit. agnati success. ac denique in dictione videlicet, ex l. videlicet 26. ff. de pactis, l. videlicet 29. ff. ex quibus causis matres, cap. sacrosancta 51. vers. Videlicet, de elect. cap. transactio 2. de co, qui cognouit consang. vxoris sue, & vltra ordinarios vbiq; notatur Bart. in d. l. quaesitum 12. §. si quis fundum, num. 15. circa medium, vers. Et autem constat, Bald. conf. 200. num. 3. lib. 4. Mainenius in d. l. in toto iure 80. num. 11. vers. Sed si facti enumeratio, ff. de reg. iur. Cardin. Parisius d. conf. 92. num. 33. vers. Ex quo non apparet, vol. 1. Aymon, Craueta d. conf. 227. n. 7. ad fin. vers. Quod sine dubio, conf. 245. num. 9. vers. Nisi enumeratio, & conf. 273. num. 9. part. 2. Cephalus d. conf. 372. num. 18. Menoch. conf. 328. num. 11. Cardin. Dominic. Tanchus præloct. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 369. & 393. Beltraminus in additione ad D. Ludouicum decis. 257. lit. A, n. 13. vers. Regulare est, in isto vers. Nisi expressio, August. Barbof. de dictionibus, dictione 145. §. 7. & 423. vbiq; num. 1. quicquid ipse ibidem n. 3. & Antonius Monachus, à se relatus, decis. Luc. vers. 13. num. 3. dictionem videlicet in dubio stare magis demonstrationem, quam restrictionem doceant, quasi ex sententia Craueta, & Parisij in locis proximè relatis, qui tamen contrarium aperte docent, vt apud eos videre est.

Quamquam autem admittitur interpretatione præfati verbi assi como, nihil ei refragantur verba illa, T vtros bienes rayzes, quibus vinculi fundator vltus est post factam in genere quorundam bonorum immobilium enumerationem. Non enim illa ampliationem admittunt ad bona diuersi generis ad enumeratis, qualia sunt annui redditus; verbum namque vtros, * respondens pronomini alius, alia, aliud, est repetituum similitum omnimoda similitudine, ita vt non comprehendat maiora, vel minora expressis, sed ea dumtaxat, quæ penitus eiusdem qualitatibus sint, leg. si uali cui dulcia, §. quod si ita, ff. de tritico, vlt. & oleo legato, l. quidam legatus 5. illic: Sine quis alius, in isto Text. ibi. Sed alius ex amicis, ff. de rebus dubijs, l. 3. iuncta & verbo alia pæna C. de seru. fuis. in c. sedes 15. vers. Nec liceat, cap. Rodulfus 35. de rescriptis, cap. qui ad agendum 4. de procurat. in 6. Clementina non po est 2. eodem titul. tradunt vltra ordinarios vbiq; Bart. num. 15. vers. Primo casu, in d. l. quaesitum 12. §. si quis fundum, ff. de fundo instrum., Stephan. Ber-

tran. conf. 126. n. 6. vers. In quo aduertendum, in 2. prim. volum. part. conf. 314. num. 12. volum. 3. part. 1. conf. 38. n. 3. vol. 5. Socini. inior. Socin. seniore. & plures alios congerens conf. 160. n. 13. & conf. 168. n. 52. ol. 2. Paril. conf. 9. num. 4. 1. vers. Tum quoque, & conf. 64. n. 31. vol. 2. conf. 145. n. 25. & 26. & conf. 158. num. 18. vol. 4. Hieron. Gratus respons. 11. n. 9. & 10. lib. 1. Marcus Ant. Nata. conf. 298. n. 5. vol. 2. Cephalus conf. 113. num. 11. & conf. 53. num. 66. vol. 1. ac post innumeros alios, quanquam non omnes satis fideliter, Petrus Cened. singul. 2. per totum, maxime n. 12. & 3. & August. Barbosa de ditionibus, lib. 26. sub ysdem numeris, & ultra eos Sigismandus Scaccia, late & eleganter exemplificans, in tract. de sent. & re iudicata, gloss. 7. quest. 3. limit. 4. ex num. 133. Ex quibus satis superque (ni fallor) comprobata, & iustificata manet superior Granatenfis curia definitio, quae & in gradu supplicationis confirmata est, me non iudice, 20. die Martij anni 1635. à doctissimis iudicibus, aulae meae tunc originatis, nempe D. Luca Perez de la Zartaga, & duobus Onetenfis concollegis D. Didaco de Ribera, nunc apud supremam Castellae curiam Regio causarum criminalium iudice, & D. Francisco de Solis, ac praeterea ab eruditissimo Praeside nostro D. Ioanne Baptista Valençuela, qui eadem aulae interfuit.

53 Superest itaque ex supradictis (vt ad 1. argumenti solutionem, à qua digressi tantisper sumus, reuertamur) censum super alio censu, alias legitime imposito, quippe qui pro immobili à iure habetur, rectè posse constitui. Nec futurus redemptionis casus quicquam obstat, quia illo eueniente, actio manet creditori, etiam semoto pacto, quod vtilius tantum erit, non etiam necessarium, vt alternatiue debitorem cogere possit, vel ad alium censum, aut fundum aequè idoneum supponendum, vel si hoc refugiat, ad censum suum redimendum, iuxta ea, quae in praeced. differt. resoluimus ex num. 21.

54 Multoque minus attendi debet periculum extinctionis, cui hypothecae, huiusmodi rebus seu censibus subingatis supposita, subiaccit, vt in argumento quoque dicebamus, est enim hic casus nimis accidentalis, & remotus, maxime cum nec attendatur id periculum in fundo, vel alia re immobili, proxime, & immediate censui hypothecata, quia futurus incertus casus nullo humano consilio regi, aut prouideri potest, leg. 2. §. si eo tempore, cum relatis à gloss. verbo potest, ff. de administr. rer. ad cuius. perinen. imò regulariter eò iustior est hic contractus, quò maiori periculo, ac lucri incertitudini exponitur, arg. Text. in c. in ciuitate 6. & in c. fin. de vsuris, per quae, & similia iura tam DD. vbiq. quam ceteri passim in hac materia sic admonent, generalem ex illis regulam elicientes, census fortunae non subiaccitens vitra labem praese ferre, quod pra. aliis optime notauit Anchar. in reg. peccari, numero 14. vers. Quero duodecimo, de reg. iur. in 6. quem ad hoc refert, & commendat Caesar Mantentus de contractu liuellario, pacto 15. q. 2. num. 37.

55 Deinde argumento multò facilius respondetur, quòd imò eorum admilla sententia, qui indistinctè voluit, non posse censum redimibilem super simili alio constitui, planè impertinens est, ac nullius momenti pactum illud, in noni census constitutione adiectum vt antiquo redempto, nouum quoque redimere teneatur venditor: nam si census eo modo constitutus, ab initio non valet, frustra ei tale pactum adiciatur, eum qualitas sine subiecto esse non possit, l. 3. §. 1. in fine, ff. de capite manut. cum similibus, sup. à me re-

56 latis dissertatione 27. numer. 38. sed & stante * census eo modo constituti iniustitia, nedum iustus non esset, sed imò multò foret iniquus, noui census de-

bitore obligari, aut teneri in casu redemptionis alterius census sibi debiti, ad reddendam sui census creditori integram sortem, cum potius ex nonnullorum sententia, quos praecedenti ditione, num. 10. 12. & 13. retulimus, noui census debitor solutus à se reditus, vt pote ex censu nulliter constituto perceptos, possit ab initio repetere, & sic succedit regula Textus in leg. inuisus 198. §. cui danus, ff. de regulis iuris, cum relatis à Simone Vaz Barbosa ad principia, & loca iuris communia lit. A. num. 19. & 20. & Augustino Barboza ad axiomata iuris vsus frequentiora, axiom. 9. n. 11. & 12.

Ex quibus facilis quoque solutio patet ad alterum argumentum, initio propositum, cuius antecedens negamus, & ad syllogismum pro eius probatione formatum respondemus, concedendo maiorem, nempe pretium, à lege censui redimibili assignatum ad rationem vicelime pro milliario, cum iustum sit, exigere, censum ipsum venditum id valere, inficiamus autem minorem, scilicet censum redimibilem, super simili alio non minoris quantitatis impositum, illi iusto pretio non aequiuale, nisi sub relata pactione; quae sanè propositio non rectè illa altera argumentatione probatur, pretium nempe à lege taxatum, ita demum iustum esse, si res censui supposita sit secuta, ac alter census suppositus, res secuta non est, ob redemptionis periculum, ergo hic, qui super illo impositus est, minus valet iusto illo pretio, à lege praefinito. Nam & huic secundo syllogismo respondemus, distinguendo maiorem, concedimus enim, si de ea securitate intelligamus, quam lex necessaria requirit, seu supponit, alias verò negamus, & in eo quidem sensu, quo maiorem fatenatur, minorem absolute distinet, quae nempe securitatem, quam lex praeroguit, seu supponit, desicere censui, qui super alio redimibili imponitur; neque enim lex, pretium taxans, huiusmodi impositionem velut minus securam abhorret, cum ad leges Pontificias, modum ac formam censibus praescribentes referatur, quae tamen (vt ad praecedens argumentum probauimus) non sic proprie, ac praecise super re immobili censum constitui volunt, vt excludant rem aliam, quae pro immobili habeatur, qualis est alter census, siue annuus reditus, non solum omnino perpetuus, seu qui redimi nunquam possit, saltem repugnante creditore, sed etiam redimibilis ad nutum debitoris, cum (quod ad creditorem attinet) fors pro eo data, perpetuo abalienata sit, incertumque sit omnino, an & quando debitor redimere volet, vt ad praecedens argumentum sub num. 13. cum pluribus probauimus.

Vnde etiam corruit prima argumenti consideratio, non esse scilicet audiendum census debitorum, dicentem paratum se esse rem aliam securam eidem supponere, eò quod ab initio non sic, sed aliter, nempe de nouo censu praecise redimendo inter ipsum, & emptorem conuenierit, adeoque id tantum inspicere debeat, ex regula leg. contractus 23. versicul. Sed hac ita, & leg. semper 34. ff. de regulis iuris, supponit namque falsò, eiusmodi pactionem valere contra ea, quae saepe diximus. Sed nec illud verum est, quod tot patres, alioqui doctissimi, sibi persuasum habent, vt census redimibilis super simili alio imponi valeat, necessum esse ab initio, mutua alternatiua pactione creditoris securitati consulti nam & si id vtile sit, & omnis dubitationis amputanda gratia consultius, non tamen esse necessarium constare ex his, quae disertat. praecedenti sub numero 24. resoluimus, pretium scilicet redemptionis antiqui census, eius loco succedere, vt debitor ex eodem pretio, quo cum creditoris iactura potiri non debet, alium

alium emere censum, vel fundum cogi possit, quem censui à se debito supponat, si huic redimere nolit, vt ideam Pater Salas, qui initio censuarij contractus de hac re specialiter caueri desiderabat, non multò post sui immemor longè melius aduertit. Accedit, * quod superflua, neque iure cautio, vel obligatio nemo onerari debet, l. non cogendum, 45. ff. de procurat. l. hac stipulatio 14. in fine, ff. vt legatorum, seu fideicommissi. nomini. caveatur, cum relatis à Mascardo de probat. tom. 2. concluf. 1182. num. 5. Menoch. de arbitrar. casu 140. n. 1. Ioanne Baptista Colta de iuris, & facti ignorantia, inspect. 31. Anton. Heringius de fidei iuribus, cap. 5. num. 16. Quinimò & si daremus necessariam fuisse ab initio alternatiua illam pactionem, non tamen inde rectè inferretur, validam similiter censendam, omninoque obseruandam fore pactionem istam, qua vno dumtaxat modo creditoris indemnitati consuleretur; est enim longa * inter vnum, & alterum casum differentia, nam pactio praecise obligans debitorem ad redimendum censum, ob superimpositi redemptionem sibi factam, restringit nimis facultatem, quam ipse alias haberet, vno vel altero modo satisfaciendi creditori, id quod illi alternatiue emissi pacto concedit, & idè nihil inconuenit, hanc pactionem valere, vt pote ex qua plene consulitur indemnitati creditoris absque eo quòd iuri debitoris detrahat, primam non idem, quippe in quo hoc vltimum deficit, nisi ad hanc secundam reducatur, iuxta ea, quae relato quoque loco adnotauimus.

Deinde, & secunda argumenti consideratio ex superioribus planè ruit, fatetur namque, quòd si creditor, qui initio constituitur census cum debitore pactus est, vt redempto altero censu, super quo ille impositus est, nouum redimere teneatur, alio deinceps modo sibi consuli desiderat, per non scilicet hypothecae suppositionem, non esset ad eam debitor cogendus, non tamen inde colligere fas est, quòd nec vice versa creditor, qui praedicto dumtaxat modo, per redemptionem scilicet noui census, sibi propegerat, cogi possit ad instantiam debitoris alium securitatis modum accipere per nouam hypothecae suppositionem; est enim * magna inter vnum, & alterum casum disparitatis ratio, in primò namque pactum illud de redimendo censum, praecise obligat creditorem debitore volente, in cuius fauorem resoluitur in alternatiuum de redimendo, vel nouam hypothecam aequè idoneam supponendo ex intrinseca censuarij contractus natura, quae non admittit, census redemptionem, etiam conditionatam, ex alterius quam debitoris consensu pendere, vt saepe diximus, adeoque in eius odium retroqueri non debet, vt alterum securitatis modum in eo pacto subintellectum accipere inuitas cogatur, iuxta regulam l. quod fauore, 6. c. de legibus, cum similibus relatis à gloss. 1. in princip. ibi, & ex quibus sumpta est regula quòd ob gratiam, 61. lib. 6. maxime cum vis alternatiue ca sit, vt semper debitori maneat electio, regula in alternatiuis 70. eodem libro, secundo modo casu ex eadem ipsa ratione minime reuolare potest creditor alium quam redemptionis, aequè tamen idoneum securitatis modum, sibi à debitore oblatum, si eum sibi vtiliorem iudicauerit, cum non magis interit creditoris hoc, vel illo modo securitatem accipere, nec ad vnum praecise debitor adstringi valeat, vt dictum est, inuata regula, * quae vulgò limitur ex l. in fundo, 38. vers. Constitimus, ff. de rei vendic. l. in ere isore, 38. vers. Cui enim, in qua glossa vltima, vers. Item nota, ff. de cuius i. ibi, lege 1. §. iidem aium aquam pluuiam, & lege 2. §. item Parus §. versiculo Quamquam, ff. de aqua pluuiat. in can. 2. vt quod tibi non nocet, & mihi prodest tenearis facere, quam regulam ad varia expen-

dunt plures relati à Petro Barboza in l. 2. in principio, 2. part. num. 40. ff. soluco matrimonio, D. Ioannes Baptista Valençuela conf. 18. num. 131. D. Ioanne del Castillo quoridianarum controuer. farum, tom. 4. c. 10. num. 37. & 55. nam quanquam ipsi eam regulam generaliter sumptam extra casus; in quibus relata iura, & similia loquantur, fallacem esse non male contendunt, ad casus noster similis est ei, qui proponitur in d. l. in creditore, provt declaratur à Bart. n. 13. & Alciato num. 50. ibi, Barboza ubi supra numer. 38. limitatione 2. cum videlicet in contractu incidit aliquid, quod relaxari possit absque damno vnus, & cum commodo alterius, in eodemque sensu expenditur à Ioanne Gutierrez de gabel. quest. 114. num. 22. Nec est in iure nouum, * vt ex iusta aliqua causa pactum vel contractus ex vno tantum latere constet, praeciseque obseruari debeat, ex alio non item, sed eatenus tantum, quatenus si voluerit, cui lex prospectum voluit, vt videre licet ex l. 1. l. si id quod, 7. ff. de rescindenda venditione, l. Iulianus 13. §. si quis colludente, §. sed & si quis, & §. si quis à pupillo, ff. de actionibus empti, cum vbiq. notatis, maxime à Paulo Castrensi in d. s. si quis colludente, num. 3. ad finem, optime Pinello in l. 1. 3. part. num. 34. ad finem, vers. Deinde sequitur, cum duobus numeris sequentibus, C. de bonis maternis, qua de re non nihil olim dixi in tractatione methodica, lege contractus, ff. de regulis iuris, cap. 1. numero 3. dicamque latius, & clarius Deo dante, in secunda eiusdem tractatus editione, quam facere post haec scripta paro.

DISSERTATIO XXX.

De venditore, rem tradente fide habita de pretio, an pro eo rem ipsam obligatam habeat? ita vt potior sit in illa anterioribus emptoris creditoribus, anque in dubio fides de pretio censeatur habita, necne? & vice versa de emptore pretium soluente ante factam sibi rei emptae traditionem.

S V M M A R I A.

- 1 Census venditor seu debitor, illo minus securo constituto ob redemptionem sibi factam alterius census, super quo ille impositus est, etiam absque pacto videtur iure obnoxius ad pretium pro eo accipiendum emptori reddendum, & quare? cum 4. n. seqq.
- 2 Pactum, idem quod ius commune conueniens, tollenda dubitatione gratia adiectum videtur, ibid.
- 3 Res vendita, & emptori tradita, iure gentium obligata est venditori pro pretio, quod sibi ex ea debetur, & de quo fides habita est pra. aliis creditoribus, ex sententia aliquorum, qui hic referuntur.
- 4 Res vendita nondum emptori tradita, videtur eò obligata pro pretio à se venditori soluto, & quare?
  - 1 Correlatiuum in vno dispositum, & in alio dispositum censi debet, ibid.
- 5 Census super re aliqua impositum emens, rem ipsam emere, an videtur? & in seq. dissertat. latius.
- 6 Pecunia ex census redemptione r. ducta, loco census redempti videtur successisse.